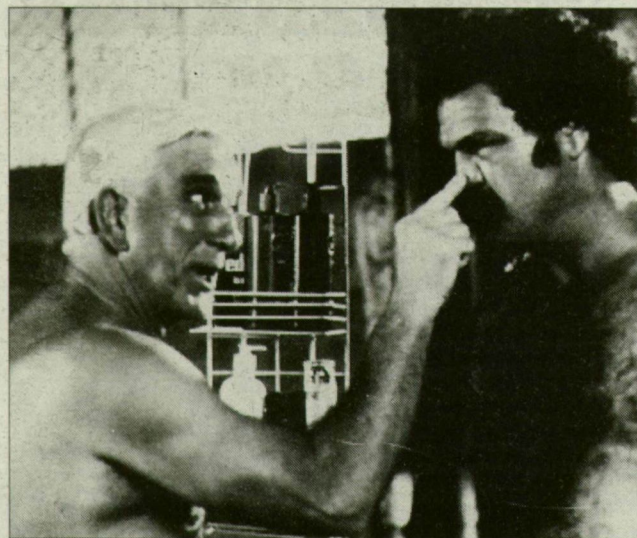

Csupasz pisztoly 33 1/3

■ A nagylemez fordulatszámát viselő sorszámozás dekoratív címkiegészítés, ezenfelül, ha egy kis kép-hang tranformációval is, a forgatókönyvesek egész nagylemeznyi filmidézetet pakoltak egymásra, amely filmidézetek csupán hasznosan alkalmazható, parodikus elemek. Persze csak azoknak, akik felismerik az idézeteket, tehát azoknak, akik megrögzött mozizók. A Csupasz pisztoly legújabb része mintha csak árnyéka lenne az előző részeknek; és nem azért, mert sötétebb humor bújkál Drebil felügyelőben. Amíg az előző részekben inkább a poénok határozták meg a film menetét, a történet aláfeküdt az ötleteknek, addig itt a történet kerekedik felül, s csak nagyritkán üt be egy-két, az eddigi részekre jellemző humor. Ellenben a film készítői, valamint háttérkritikusai meg vannak győződ-

ve arról, hogy az új résszel túlszárnyaltak minden eddigit. Ezt a csalfa elképzelést talán az adhatta, hogy ennek a résznek van eleje, van közepe, vége, s ez a szerkesztettség olybá tűnhet, hogy a kompozíció valamely műegészet ad ki, holott elenkezőleg, kapunk egy meglehetősen egyszerű filmgerincet, amelyről lerágták a jóízű humort. Megfáradt volna az ötletstáb? Vagy a rendező próbálná magát lehúzni a már jól működő kaptafáról? Vagy ennek a stílnak ez az elkerülhetetlen vége? Ám mielőtt több, gigászi kérdéssel próbálnánk gyógyító érvágást alkalmazni, maradjunk csupán annyiban, hogy a Csupasz pisztolyon valami kesernyés mázbevonat képződött, amit hosszan nyalogatni csak erős ízlésterorrel lehet.

Podmaniczky Szilárd

■ Egyszerűen Fehér Háznak nevezik a pesti Margit-híd déli oldalán, a Parlament közelében látható épület-kolosszust. A negyvenes évek második felében épült, eredetileg az Államvédelmi Hatóság központja számára.

Később az MSZMP Központi Bizottságának székháza lett, egészen a rendszerváltásig. Azóta a parlamenti képviselők irodaházaként „foglakoztatják”. Az előbb említett idoszakaiban sokak számára karrierjük csúcsát jelentette, ha bekerülhettek. Az elmúlt négy évben is akadtak hasonló „válalkozók”, akik számára ugródeszkát jelentett a Fehérház, minthogy itt vannak a parlamenti képviselők irodái.

Napjainkban zajos a ház, fűrnak-faragnak benne, mert általános költöztetés van napirenden. A választások után világos lett: új erőviszonyok alakultak ki, az új arányoknak megfelelően ismét el kell osztani a szobákat. Az már eldöntött tény, hogy az MSZP a ház első, második, harmadik emeletét kapta meg, ahol eddig az MDF frakció „lakott”. A tulipános képviselők most „feljebb” kerültek, a negyedik és az

■ Fehérházi csiki-csuki Ki kapja Kádár János szobáját?

ötödik emeletre. Így esett meg, hogy az előző „lakó”, amikor a szobájába akart menni, azt tapasztalta, hogy az már foglalt. Or is áll előtte, mivel a friss „honfoglaló” éppen Szabad György, az országgyűlés volt elnöke. A régi lakó, Szili Sándor, az MSZP képviselője így sok kollégáját megelőzve, nyomban leköltözhetett a harmadikra.

Az épület déli részének első emeletén, a 131-es szám alatt nem egyetlen szobát találunk, hanem azokat a munkaszobákat, amelyek Kádár Jánosnak és négy közvetlen munkatársának a rendelkezésére álltak. Sok világhíresség, nevezetesen politikus, tudós, művész megfordult ezekben a helyiségekben, köztük a világ minden komoly lapjának, tv-jének, rádiójának vezető munkatársa is. Amikor Nyers Rezsőt a párt elnökévé választották, átmene-

tileg ismét lakott volt a 131-es, de utána már senki sem foglalta el.

A rendszerváltást követően az Interparlamentális Unió képviselői tevékenykedett e szobákban. Az elkövetkezendő időben pedig az új parlament szociális és egészségügyi bizottságának lesz az állandó „székhelye”.

Az első emelet északi szárnyában a Grósz Károlynak kiépített főtítkári rész nagy átalakuláson ment keresztül. Valamikor ezen a részen Havasi Ferenc és Óvári Miklós KB-titkár dolgozott, de az átépítés után, a 117-es számú rész a főtítkári „rezidenciája” lett. Ezt az épületszárnyat és az elnök munkahelyét a Politikai Bizottság állandó ülésterme – jelenleg a kulturális bizottság tanácskozásainak a színhelye – köthette össze. A volt főtítkári helyére először Kónya Imre, az MDF frakcióvezetője költö-

zött, majd az utódja, Kulin Ferenc is ezt a helyet választotta magának. Napokon belül új névtábla jelzi, hogy itt található Szekeres Imre, az MSZP alelnöke, frakcióvezetője. Csak a FIDESZ és a Kereszténydemokrata Néppárt marad az eredeti helyén, ők ússzák meg a költözést.

– Ennyit, mint az utóbbi öt évben, nem költöztettünk ebben a házban – jegyezte meg a harmadik emeleti liftnél éppen „akcióban” lévő, nagy költöztető brigád egyik tagja, amint egy többmázsás lemezszekrényrel birkóztak, azt viték a negyedikre. – A demokrácia már csak ilyen, sok benne a költöztetés – jegyezte meg búcsúzóul a közel két évtizede a Fehér Házba került „súlyemelő” képviselője.

Maris János

Szoborba öntött folyó

Szoborba akarja önteni a Jangce folyót egy amerikaiában élő kínai képzőművész. A szoborba öntést nem csupán átvitt értelemben ígéri: 5 kilométerenként vízmintát akar venni a Jangceből, és azokat egy hosszú falba, magába a műbe építeni.

Az első minta a Jangce forrásvidékéről, Belső-Mongóliából származna, az utolsó pedig az 5464 kilométer hosszú folyót örökké váró, s mindig magába fogadó Sárga-tenger torkolatából. Azúr, majd szürke, később halványasárga, azután okkeres árnyalatú vízmin-ták váltakoznának a tervek szerint 765 méter hosszú kőfalban, a legszigorúbb származási sorrendben: összesen 1093 üvegdoboz kerülne a két és fél méter magas és egy méter vastag folyószoborfalba.

ennyire komolyan a tudományt, mint mostanság. Soha olyan jó kapcsolat nem volt a természetvédelem vezetése, a legfőbb döntéshozók és a tudomány képviselői között, mint az utóbbi években. Például: bevonták az ökológusokat a természetvédelmi törvény koncepciójának előkészítésébe, megkérdezték a véleményünket a természetvédelmi előrejelzési hálózat kiépítéséről, a nemzeti parkok természeti állapotfelmérésének kapcsán. Együtt dolgoztuk ki a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumban a természetvédelem hosszútávú stratégiáját. De számtalan konkrét problémában kérte ki a véleményünket Tardy János, a KTM helyettes-államtitkára, a Természetvédelmi Hivatal vezetője. De alacsonyabb szinteken is jó kapcsolat alakult ki. Itt említhetném a kutató intézeteket és a nemzeti parkokat. Úgy érzem, a minisztériumban most hallgatnak a javaslatainkra. Megpróbálják azokat megvalósítani.

■ Az elképzeléseikkel nem is lenne probléma. A megvalósítással viszont annál inkább, hiszen ott vannak a gazdasági összefonódások, a különböző lobbyk, amelyek szintén a maguk érdekeit hajlítják...

– Hogy a gazdaság-irányítás, az agrárlobby hogyan működik, az megint egy más kérdés. Velük nem kerülünk közvetlen kapcsolatba. Az ökológusok dolga a kutatási eredmények prezentálása és a tanácsadás, nem pedig a végrehajtás. Úgy érzem, az említett területeken, éppen az anyagi és gazdasági érdekek miatt, korántsem olyan jó a helyzet, mint nálunk.

Szabó C. Szilárd

Mit tegyen az orvos a beteg paragrafussal?

Mindehhez még a törvény egy fontos pontját meg kell említeni: azt, hogy a törvény kimondja: *orvosi diplomához kötött tevékenységet csak az folytathat, aki tagja a Magyar Orvosi Kamarának*. Más szóval, a kamarai tagság kötelező, még a nyugdíjas orvosnak is, ha receptet akar felírni a feleségének, mert ez is orvosi diplomához kötött tevékenység.

A nem szó szerint idézett előírás és a törvényből hiányzó, fontos elemek miatt sok félreértés, bírálat fogalmazódott meg az orvosok körében. Napjainkban, amikor az orvosi kamara háromszintű szervezetének a felépítése kezdődött meg, az első szinten zajló választások és a helyi kamarák megalakulása során ezek a kritikák felerősödtek, a különféle észrevételek megszáporodtak. Elterjedt az a hír is, hogy ismét a parlament elé kerül a kamarai törvény.

Dr. Doktorits Bélát, a Magyar Orvosi Kamara főtítkárárt kérdeztük ennek az egész társadalmunkat érintő törvénynek a végrehajtásáról, a revíziót követelő és elutasító hírekről.

■ A viták, a bírálatok és észrevételek olyan benyomást keltenek, mintha a kritizálók nem olvasták volna, vagy rosszul értelmeznék a törvényt. Mi erről a főtítkári véleménye?

– Hozzánk is eljutottak a viták, bírálatok hírei. De azt ki zártunk tartom, hogy ne láttam, ne olvasta volna orvos, fogorvos a kamarai törvény teljes szövegét.

Ha a hivatalos lap, a Magyar Közlöny nem jutott volna a kollégák kezébe, az általunk közel 40 ezer példányban kiadott kamarai törvény teljes szövegét mindenki megkapta. Egészen másról van szó – állítja a főtítkári. – Az orvosok a jogi megfogalmazások rengetegében nem ismerik ki magukat és ha a kamarai törvény szövege még homályos is jó pár helyen, akkor érthető is ez a jelenség. Ezért tanácsoljuk kollégáinknak most is, hogy ami nem világos számukra a törvény értelmezésekor, azzal forduljanak szakemberhez, vagyis jogász segítségét vegyék igénybe, természetesen a MOK is rendelkezésre áll. Így minden félreértés tisztázható.

Az orvosi kamaráról szóló, 1994. márciusában elfogadott törvény bevezetőjében kimondja: „Az Országgyűlés – hazánk hagyományait és az európai fejlett demokráciák gyakorlatát követve – elismeri az orvosi hivatás gyakorlóinak jogát a szakmai önkormányzathoz. A szakmai önkormányzat lehetővé teszi, hogy az orvostársadalom közvetlenül és a maga által választott testületei, tisztviselői útján demokratikusan – a törvények által meghatározott keretek között – önállóan intézze szakmai ügyeit.

■ Mi igaz a törvény revíziójának napirenden tartásával kapcsolatban?

– Szeretnénk a lehető legrovidebb idő alatt ismét a parlament elé vinni a törvény néhány pontját, kiegészítés céljából.

■ Milyen kiegészítésekre gondol?

– Például arra, hogy a kamarának legyen joga kizárni azt a tagját, aki valamilyen módon megsértette a rá vonatkozó jogszabályt, törvényt. Jelenleg csak addig terjed a kamaránk lehetősége, hogy fél évre felfüggeszthetjük az érintett orvos tagságát. A kettő között óriási a különbség! Aki ugyanis nem tagja az orvoskamarának, az nem folytathat orvosi, gyógyító tevékenységet. Kihagyták azt a pontot is, amelyben a kamara, mint közszolgálati funkciót is ellátó szervezet, évente meghatározott összeget kap az államtól. Pedig így jut költségvetési támogatáshoz a gazdasági kamara, vagy az ügyvédek kamarája is. Még egy fontos elem, az egészségpolitikai koncepcióval kapcsolatos egyetértés szükségességét kimondó pont is olyan, aminek a törvényben van a helye. Ha ugyanis ellenünk dönt a társas vezetője egy ilyen fontos ügyben, kudarc esetén le kell vonnia a konzekvenciát. Mindezek ellenére nagyon örülünk, hogy már törvényben foglalt jogaink és kötelezettségeink szerint dolgozhatunk, mégha sok helyen nem világos, egyértelmű és hézagos is a mostani törvény.

„Most hallgatnak a javaslatainkra...” – mondja Gallé László ökológus

Tegnap ért véget Szegeden a III. Magyar Ökológus Kongresszus. A háromnapos rendezvényre körülbelül háromszáz-an érkeztek az ország különböző egyeteméről, főiskoláiról és kutatóintézetéből. De jelen voltak a profi és az amatőr természetvédelmi szervezetek képviselői is. A résztvevők 12 szekcióban több mint száz poszter-bemutatót és előadást hallgattak végig.

■ **Hogyan értékeli a kongresszust? Mennyire voltak hasznosak az előadások, a poszter-bemutatók, a workshop jellegű eszmecsere?** – kérdeztük Gallé László egyetemi docenstól, a JATE Ökológiai Tanszékének vezetőjétől, a kongresszus elnököjétől.

– A kongresszus konkrét hasznát abban vélem, hogy a magyar ökológusok a három nap alatt jobban megismerték egymás munkáit. Ez nem elhanyagolható tény akkor, amikor gyakran a nemzetköziség kérésével – erősebb kifejezéssel élve: a nemzetközi jellegű sznobizmus – odavezet, hogy olykor a magyar kutatók kevesebbet tudnak a szomszéd intézetben folyó munkáról, mint például az oxfordi vagy a princetoni műhelyek munkájáról. Bizonyos tudományokban – azokban, amelyek nincsenek abszolút helyhez kötve – ez nem is lenne olyan nagy baj. Az ökológiának viszont renge-

teg lokális vonatkozása van. Véleményem szerint a Kiskunsági Nemzeti Park vagy a Tisza melléke természetvédelmi problémáiról aligha tud ökológiai véleményt mondani egy New York-i kutató. Éppen ezért kell nekünk néha összejönni, s a problémákat megvitatni. A fiatal kutatók részvételét is nagyon hasznos dolognak tartom. Esettanulmányaik és elméleti felkészültségük rendkívül magas színvonalon áll, s úgy érzem, ezeket később jól lehet majd értékesíteni a nemzetközi, ha úgy tetszik tudományos piacon. Mert van ilyen... Az idei, Manchesterben megrendezésre kerülő ökológiai világkongresszusra például nagyon sok magyar kutató utazik ki. De a jövő évi európai ökológiai kongresszusra is – amelynek Budapest ad majd otthont – sok magyar kutatót várnak. A szárnypróbálgatásokra nagyon jó lehetőséget adnak ezek a rendezvények. A workshop jellegű eszmecserekkal a biológia két ágának, a molekuláris biológia – amelynek egyik legfontosabb műhelye Magyarországon a Szegedi Biológiai Központ – és az úgynevezett „zöld biológia”, az ökológia közelítését céloztuk meg. Ez a két ág elég távol áll egymástól, hiszen az egyik a molekulákkal, míg a másik populációkkal, életközösségekkel foglalkozik. Ahhoz viszont,

hogy megértsük korunk bizonyos folyamatait és mechanizmusait, közelíteni kell a két tudományágot. A beszélgetéseken e két nagy diszciplína képviselői cseréltek eszmét. S mit mondjak, hasznosabb és termékenyebb lett az eszmecsere, mint ahogy gondoltuk. A végén megegyeztünk abban, hogy rövid, egy-egy hetes szemináriumokat adunk majd egymásnak, ahol még jobban megismerjük egymás problémáit és technikáit. Ha az egész kongresszusnak csak ez lett volna az egyetlen eredménye, akkor már azt mondanám: megérte megszervezni.

■ **A kutatók az elmúlt évtizedekben rendszerint előre jelezték például egy-egy gazdasági beruházás esetén a területek állapotváltozását (növény- és állatvilág változása stb.). Sokszor úgy tűnt, hiába. A legfőbb döntéshozók nem hallgattak a szakemberek véleményére. A lokális természeti, környezeti katasztrófa általában bekövetkezett. Mi volt ennek az oka? S mi a helyzet most?**

– Régebben dekorációnak használták a tudósok munkáját. Megkérdezték a véleményünket egy adott problémáról, mi pedig leadtuk azt a jelentést, amit el sem olvastak. Egyszerűen félredobták. Nos, ez az utóbbi pár évben alapvetően megváltozott. Soha nem veték